

дестинація «Історичний центр Львова», «Шевченківський національний заповідник» як освітня та екологічна дестинація і т. д. [2, с. 131-137].

Отже, дослідження розвитку туризму в Україні дозволило розкрити сутність життєвого циклу дестинацій і виділити такі його стадії: пасіонарну (зародження), екстенсивну (становлення й розвиток), інтенсивну (підвищення ефективності) та космополітичну (глобальна).

Таким чином, сучасний етап розвитку туризму в Україні має ознаки інтенсивної стадії життєвого циклу, підтвердженням чого є зростання ємності туристських потоків, обсягів реалізованого туристичного продукту, підвищення прибутковості туризму та надходжень до бюджетів усіх рівнів. Оскільки життєвий цикл туристичних дестинацій на відміну від життєвого циклу товарів не має стадії загибелі за винятком турбулентних ситуацій, то перехід до глобальної стадії життєвого циклу української дестинації виступає першочерговим завданням в розвитку туризму в нашій державі.

Список бібліографічних посилань:

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» №1282-IV від 18 листопада 2003 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tourism.gov.ua/doc.aspx?id=209>.

2. Головчан А. І. Методика оцінки ефективності функціонування туристичних дестинацій в Україні / А. І. Головчан // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТЕУ (серія «Економічні науки»): зб. наук. пр. – Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2010. – Вип. IV (40). – С. 131-137.

УДК 371.3

Людмила Михайлівна КОРНІЄНКО,

старший викладач кафедри іноземних мов Сумського національного аграрного університету

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ І ФУНКЦІЇ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Контроль знань студентів є складовою частиною процесу навчання. Правильно поставлений контроль навчальної діяльності дозволяє викладачу належним чином оцінити знання, уміння, навички студентів, вчасно надати необхідну допомогу і добиватися поставлених цілей навчання. Усе це в сукупності створює сприятливі умови для розвитку пізнавальних здібностей учнів і активізації їхньої самостійної роботи на заняттях.

Роль і сутність контролю знань учнів розкривається в багатьох педагогічних працях М. О. Сорокіна, Я. А. Коменського, А. В. Дистервега, Н. І. Пирогова, К. Д. Ушинського та інших. Поняття «контроль знань» значно ширше, а ніж поняття «перевірка». Перевірка

знань вживається у вузькому значенні як методичний прийом у зв'язку з оцінкою результатів того чи іншого завдання, їй більше властиві навчальні функції. Контроль знань, як правило, спрямований на виявлення рівня засвоєння учнями вже вивченого матеріалу, проводиться здебільшого вчителем.

Основні принципи контролю знань студентів – об'єктивність, систематичність і своєчасність, цілеспрямованість, тематичність. Принцип об'єктивності і систематичності розглядається у працях Є. І. Перовського. Об'єктивність – це правильне визначення знань, умінь і навичок студентів і оцінка цих знань. Тільки об'єктивна оцінка дає студентам глибоке моральне задоволення та є дієвим стимулюючим фактором у навчанні, має велике виховне значення. Систематичність, як принцип контролю полягає в регулярному виявленні знань, умінь і навичок, органічно поєднуючись, з навчальним процесом та впливаючи на його хід (під своєчасністю контролю розуміємо рівномірність та його визначена частота в межах окремого заняття і всієї теми). Цілеспрямованість встановлює визначений підхід до добору матеріалу, який підлягає перевірці, згідно з вибором форм і методів перевірки та оцінювання знань, результатами навчання, врахуванням індивідуальних особливостей студентів. Принцип тематичності контролю забезпечується під час перевірки знань основних понять кожної теми, які мають бути глибше засвоєні студентами. Студент засвоює не безперервним потоком, а визначеними дозами, які повинні бути ним осмислені після активного сприйняття, а потім систематизовані у його пам'яті. Якість запам'ятовування залежить від визначеної кількості повторення засвоєного матеріалу та його практичного застосування.

Виділяють наступні функції контролю: діагностичну, навчальну, виховну, розвиваючу, стимулюючу. Діагностична функція перевірки навчальних досягнень студентів полягає у тому, що через визначену систему завдань вчитель визначає можливості подальшого просування кожного учня. Діагностується ефективність методів і прийомів навчання, використаних ним. Навчальна функція направлена на вироблення таких завдань для студентів, які сприяють узагальненню, поглибленню і систематизації знань, розвитку логічного мислення студентів у навчанні. Перевірка використовується для повторення, уточнення знань, підготовки студентів до сприйняття нового матеріалу таким чином, щоб вона виконувала навчальну функцію. Виховна функція контролю і перевірки виявляється в методиці проведення викладачем, у наступному коментуванні й оцінюванні робіт. Істотне значення для здійснення виховної функції перевірки має спрямування її на розвиток інтелектуальних здібностей.

Розвивальна функція також тісно пов'язана з іншими функціями контролю. У літературі неодноразово стверджувалася думка про те, що розумовий розвиток студентів забезпечується спеціальними методами – проблемними, пошуковими, дослідницькими. Але більшість психологів і

дидактів вважають, що розвивальну функцію використовують в усіх видах контролю (попередній, поточний, тематичний, підсумковий).

Контролююча функція передбачає встановлення рівня навчальних досягнень окремих студентських груп в цілому; вона дає викладачеві змогу судити про якість засвоєння теми, своєчасно планувати коригуючу роботу й методику вивчення наступного матеріалу. Психолог Б. Г. Ананьєв виділив орієнтуючу і стимулюючу функції. Орієнтуюча впливає на розумову роботу, сприяє усвідомленню студентом процесу цієї роботи і розумінню власних знань. Стимулююча впливає на волюву сферу через переживання успіху чи невдачі.

Систематичний підхід до аналізу і досліджень контролю за оцінюванням результатів навчальних досягнень дозволяє визначити взаємозв'язок функцій управлінського циклу: планування, регулювання (своєчасність) і координація, контроль, оцінка і стимулювання. Оцінка і стимулювання – тісно взаємопов'язані і складають управлінський цикл. У цьому циклі планування є вихідною функцією. Тому дуже важливо визначити об'єкти контролю організаційної діяльності, які саме і обумовлюють навчальний процес – викладач і студенти. Отже, цілісне дослідження проблеми контролю і перевірки та оцінки результатів навчання під час вивчення навчальних предметів неможливе без дослідження його взаємозв'язків з функціями планування і управління.

Таким чином, систематичний контроль знань і умінь студентів – одна з основних умов підвищення якості навчання. Викладачу у своїй роботі слід використовувати не тільки загальноприйняті форми контролю (самостійна і контрольна роботи, усне опитування, але і систематично винаходити, упроваджувати свої засоби. Уміле володіння викладачем різними формами контролю знань і умінь сприяє підвищенню зацікавленості студентів у вивченні предмета, попереджає відставання, забезпечує активну роботу кожного студента. Контроль повинен бути навчальним, під час якого розкриваються індивідуальні особливості студентів, підвищується рівень підготовки до заняття, що дозволяє вчасно усувати недоліки і пробіли в знаннях студентів.

УДК 130.3

Олександр Миколайович КОРНІЄНКО,

доцент кафедри філософії Сумського національного аграрного університету, кандидат філософських наук, доцент

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ, УСТАНОВКИ, СТЕРЕОТИПИ В СИСТЕМІ РУШІЙНИХ СИЛ СУСПІЛЬНОЇ ДУМКИ

На характер, спрямованість, стиль і емоційний настрій суспільної думки неабиякий вплив мають ціннісні орієнтації. Будучи сплавом розумового і чуттєвого, вони наводять суб'єкт суспільної думки на